

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 769/2015
21.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Б., због кривичног дела оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката М.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 525/14 од 20.04.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж 181/15 од 24.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 21.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 525/14 од 20.04.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж 181/15 од 24.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу К 525/14 од 20.04.2015. године, окривљени Д.Б., оглашен је кривим због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 20.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, те је истовремено одређено да ће се ова казна, уколико је окривљени не плати у наведеном року, заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Окривљени је обавезан да суду плати на име трошкова кривичног поступка и паушала износ од 8.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде као и да приватном тужиоцу М.Б. плати трошкове кривичног поступка у износу од 54.460,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде. Оштећени – приватни тужилац је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Решењем Вишег суда у Ужицу Кж 181/15 од 24.06.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Д.Б. и пуномоћника приватног тужиоца М.Б., а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног Д.Б., адвокат М.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези члана 20. Кривичног законика из члана 76.

Закона о основама својинско правних односа, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи ове пресуде и окривљеног ослободи од кривичне одговорности, а приватног тужиоца обавезе да окривљеном надокнади трошкове поступка.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП, прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена је повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач.1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) и 3) и члану 441. ст.3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које предузима сам окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, захтев за заштиту законитости може поднети искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Д.Б. у захтеву за заштиту законитости указује да се окривљени у конкретном случају налазио у опасности, те да је имао право да примени институт самопомоћи уклањајући и ланац и катанац са капије приватног тужиоца јер је био онемогућен да напоји стоку, односно да је дело предузео у стању крајње нужде која у смислу члана 20. став 1. Кривичног законика искључује постојање кривичног дела. Изнетим наводима се по оцени овога суда оспорава оцена одбране окривљеног од стране првостепеног суда којом је окривљени истицао напред наведене чињенице, и правноснажна пресуда у суштини побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања што није законски разлог због којег окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, па је захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**